

Griffiernr. : 2013/ 3947
Not.nr. : GE 66.B97.221/08 SW3

BESTUURLIJKE INLICHTING

*tegen alle beschikkingen (beke. RP.)
tegen alle beschikkingen (beke. RP.)
tegen alle beschikkingen (beke. RP.)*

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT

VONNIS

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1. rechter
Datum: 19 november 2013

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

- 1. _____ op _____ wonende te _____, bediende, geboren te _____
- 2. _____ met zetel te _____ KBO
- 3. _____ met zetel te _____ KBO

beklaagd van:

Om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 Strafwetboek (Sw))

A.

De eerste en de tweede

Op het perceel gelegen te _____ in eigendom
gekadastrerd als _____ met zetel te _____
toehorende aan _____ KBO

HOOGGEROEP
op 22 november 2013 door
op 23 november 2013 door het DT tegen
op 25 november 2013 door het OM tegen
op 25 november 2013 door het OM tegen
op 27 november 2013 door het DT tegen
op 27 november 2013 door het DT tegen

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO)

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het optrekken of plaatsen van een constructie)

namelijk: achteraan het terrein met autoboxen aan

werd een hellend vlak aangelegd in metalen profielen teneinde een toegang voor auto's mogelijk te maken op een hoger gelegen binnentuin van het perceel

te **op 11.01.2008 (datum vaststellingen – stuk 3)**

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1-1° (en §3) b), 146,1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999.

B.

De eerste en de derde

Op het perceel gelegen te
gekadastreerd als
toebehorende aan

in eigendom

met zetel te

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°b (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens)

namelijk : de binnentuin van het perceel wordt
gewoonlijk gebruikt als parking voor voertuigen. De toegang wordt
denomen via het achterliggend terrein met autoboxen aan

Om het niveauverschil tussen beide percelen te
overbruggen werd op het achterliggend perceel een hellende oprit
aangebracht in metalen profielen.

te **op 11.01.2008 (datum vaststellingen)**

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1-5° b), 146,1°- 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999.

PROCEDURE

1. Tijdens de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de processtukken.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 30 april 2013 overgeschreven op het hypotheekkantoor te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De Strafvordering is ontvankelijk (art. 6:2:1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6:2:1 VCRO).

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 21 mei 2013.

2. Bij tussenvonnis werden in toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering mr. advocaat te en mr. advocaat te aangesteld als lasthebber ad hoc respectievelijk om en wat betreft de strafvordering te vertegenwoordigen.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar 15 oktober 2013 om de lasthebber ad hoc toe te laten kennis te nemen van het strafdossier en met het oog op controle van het voorgehouden herstel.

3. Op de terechtzitting werd de dagvaarding wat betreft de eerste en tweede beklagde aangevuld met de verzwarende omstandigheid van art. 6.1.1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), namelijk dat het misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

4. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van het college van burgemeester en schepenen en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, eisers tot herstel;
- de vordering van de procureur des Konings bij monde van substituut procureur des Konings en van het ongunstig advies over de gevraagde opschortingen van uitspraak van veroordeling;
- het verweer van de eerste beklaagde, bijgestaan door mr. , advocaat te
- het verweer van de tweede beklaagde, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc, mr.
- het verweer van de derde beklaagde, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc, mr.

STRAFRECHTELIJK**Feiten**

5. is bankdirecteur en zaakvoerder van
en bestuurder van die eigenaar zijn van de
percelen in kwestie.

Op 8 december 2005 verleende een stedenbouwkundige vergunning voor het afbreken van een tuinhuis en het aanleggen van een binnentuin op het perceel in eigendom toebehorende aan

Van bij de start van de werken ontving de afdeling bouwtoezicht herhaaldelijk klachten van omwoners dat de stedenbouwkundige vergunning en BPA-voorschriften niet werden nageleefd. De klagers hadden het vermoeden dat een parking werd aangelegd in de 'zone voor waardevolle tuinen en open ruimten'.

Bij tussentijdse controles werd vastgesteld dat de eigenaar eerst de binnentuin verhardde met een grijze onderlaag en daarna grasdallen aanbracht.

Deze werkzaamheden waren beëindigd op 20 juni 2007 en waren conform met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning. Toen was er nog een niveauverschil van meer dan 50 cm ten opzichte van het achterliggend terrein met autoboxen en was het fysiek onmogelijk om de binnentuin als parking te gebruiken.

Op 11 januari 2008 stelde een controleur van de afdeling bouwtoezicht van vast dat de binnentuin gebruikt werd als parking en er een hellend vlak in metalen profielen was aangelegd op het achterliggend perceel aan teneinde toegang te verkrijgen tot de parking. Dit perceel is eigendom van

Er was voor dit hellend vlak als constructie geen stedenbouwkundige vergunning afgeleverd.

Het gewoonlijk parkeren op de binnentuin was niet vergund en kwam ook niet voor vergunning in aanmerking aangezien de zone bestemd is als zone voor waardevolle tuinen en open ruimten.

Deze parking wordt meestal gebruikt door klanten van het bank- en verzekeringskantoor.

Herhaaldelijk ontving de afdeling bouwtoezicht klachten van de bewoners van de naastgelegen appartementen met terras aan de achtergevel. De klachten gingen over geur- en geluidshinder van de geparkeerde auto's.

Er werd een proces-verbaal opgesteld.

6. Op 5 mei 2008 verklaarde *Ik neem kennis van uw opdracht en de reden van dit verhoor. De waar- van ik de aedelaerde bestuurder ben is eigenaar van het pand gelegen te Ik heb kennis dat ik aangetekend werd aangeschreven door inzake de stedenbouwkundige overtreding welke onrechtmatig aan mij wordt toegekend. Ingevolge burenruzie met de mensen van het eerste en derde verdiep zijn- de welke constant op mijn eigen- dom lopen zonder toestemming, foto's nemen en mij van op het balkon uitmaken en van alles op mijn tuin en garages gooien hebben zij de dienst verwittigd.*

De overtreding wordt mij onrechtmatig toegekend omdat ik de stedenbouwkundige vergunning wel heb nageleefd. Inzake de hellende oprit in metalen profielen welke uitkomt op het achterliggend perceel heb ik gevraagd aan de eigenaar van het aanliggend pand zijnde om dit hellend vlak te mogen aanleggen teneinde mijn tuin te kunnen onderhouden. De eigenaar daarvan is de met verantwoordelijke ikzelf en nog enkele andere vennoten. Ik verklaar hieromtrent dus niets verder gezien het foute proces-verbaal. Ik wacht af of Stedenbouw de juiste aansprakelijke in kennis stelt van hun vaststellingen."

Op 29 maart 2011 verklaarde dat hij de binnentuin nog steeds gebruikte als parking. Hij zou een regularisatieaanvraag indienen.

Op 21 maart 2012 was dat nog steeds niet gebeurd.

7. Het perceel is volgens het gewestplan (KB 14 september 1977) gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

8. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 12 juli 2012 het herstel naar de oorspronkelijke toestand. Het hellend vlak in metalen profielen moet worden verwijderd en het gewoonlijk gebruik van de binnentuin als parking moet gestaakt worden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich op 1 augustus 2012 aan bij deze vordering.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid bracht op 5 oktober 2012 een positief advies uit over de herstellvordering.

Beoordeling

9. Ten onrechte werpen de beklagden op dat de redelijke termijn is overschreden.

Overeenkomstig artikel 6.1 E.V.R.M. en art. 14 I.V.B.P.R. heeft eenieder, bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgung, recht op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. De behandeling van een strafzaak mag immers niet onredelijk lang aanslepen. De beklagde mag niet onredelijk lang in de onzekerheid blijven omtrent de uitspraak en zijn daaraan verbonden lot.

De redelijke termijn gaat in op de dag waarop de betrokkene in beschuldigung wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van een strafvervolgung leeft, en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name omdat hij verplicht is geweest bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die tegen hem werden ingebracht.

De beklagden kunnen bezwaarlijk voorhouden dat zij leefden onder dreiging van een strafvervolgung en dat dit een ernstige weerslag heeft op hun persoonlijke toestand.

Uit de verklaring van blijkt hij helemaal niet onder de indruk was van het feit dat er een proces-verbaal werd opgesteld. Hij zou een regularisatie aanvragen maar heeft dat helemaal niet gedaan. De beklagden hebben bovendien de aangeklaagde toestand, namelijk de opritconstructie en het parkeren van voertuigen laten voortduren.

Het is dan ook niet geloofwaardig dat de beklagden leefden onder een dreigende vervolgung en dit een ernstige weerslag op hun persoonlijke toestand zou gehad hebben.

Bovendien moet in concreto nagegaan worden of de redelijke termijn is overschreden. Het is de rechter ten gronde die er soeverein over oordeelt. Daarbij kan naast de complexiteit van de zaak rekening gehouden worden met de houding van de beklagden en het gedrag van de gerechtelijke overheid.

Uit het dossier blijkt dat de beklagden kansen werden geboden om zich in regel te stellen. Nog op 29 maart 2011 deelde mee dat hij via zijn advocaat zou informeren bij de Dienst Stedenbouw of alsnog een regularisatievergunning zou kunnen bekomen worden. De constructie was volgens zijn zeggen nog steeds aanwezig en de tuin werd nog altijd gebruikt om auto's te parkeren. Hij wou de metalen constructie behouden.

De houding van de administratieve en gerechtelijke overheid waarbij gestreefd wordt naar een regularisatie en minnelijke afdoening, is in het voordeel van de beklagden. De termijn die daarvoor nodig is kan geenszins nadien door de beklagden worden aangewend om een overschrijding van de redelijke termijn in te roepen. Dit aanvaarden zou contraproductief werkend zijn en elke andere afdoening dan strafrechtelijke vervolging van milieudelicten ernstig bemoeilijken.

De redelijke termijn is niet overschreden.

10. Ten onrechte houden de beklagden voor dat er geen stedenbouwkundige vergunning nodig was voor het plaatsen van de metalen oprit. Zij verwijzen naar artikel 2.1.9° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, dat bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning niet nodig is voor de strikt noodzakelijke toegangen tot en opritten naar het gebouw of de gebouwen.

heeft een stedenbouwkundige vergunning gekregen voor afbraak van een gebouw en het inrichten van een groene ruimte in de binnentuin.

Uit de verharding met grasdallen blijkt echter duidelijk dat het de bedoeling was om achteraan het bankkantoor een parking aan te leggen in de binnentuin en vervolgens door middel van de metalen constructie het niveauverschil op te vangen en een oprit tot die parking te creëren.

De uitleg van de beklagden is totaal ongeloofwaardig. Ook voor een rolstoelpatiënt of voor het onderhoud van die tuin is dergelijke constructie totaal overbodig.

De verharding van de tuin met grasdallen en de metalen constructie kan niet anders uitgelegd worden dan dat dit gebeurde om van de tuin 'groene parkingplaatsen' te maken.

Herhaaldelijk werd dan ook vastgesteld dat de binnentuin gebruikt werd als parking. Ook de burens blijken zich daarover beklagd te hebben.

De tenlasteleggingen zijn bewezen.

11. De verzwarende omstandigheid in hoofde van de eerste en tweede beklagde is eveneens bewezen.

De eerste beklagde is de bestuurder van _____ wiens hoofddoel is onroerende goederen beheren, verkopen en verhuren. Zo verhuurt zij de garageboxen.

12. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

_____ heeft als doel onder meer het beheer van onroerende goederen, het kopen, bouwen, verhuren, uitrusten... ervan.

_____ exploiteert het bankkantoor.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschappen.

De vennootschappen hebben doelbewust nagelaten een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen.

13. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd; dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklagde zaakvoerder/bestuurder was en de beslissingsmacht had en ook doelbewust de beslissing nam om het misdrijf te plegen.

Hij pleegde de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De eerste beklagde kan dus samen met de rechtspersonen worden vervolgd en veroordeeld.

Straffen

14. De feiten onder A en B zijn in hoofde van de eerste beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

15. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

Gelet op de verzwarende omstandigheid in hoofde van
en zijn de minimumstraffen echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon, en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

16. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven. (art.4.2.1.1°a, art.4.2.1.5°b en 6.1.1. VCRO).

De straffen zijn dezelfde gebleven.

17. De rechtbank gaat niet op de vraag van de beklaagden hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Zij hebben doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Zij hebben hun eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

18. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 12 juli 2012 het herstel naar de oorspronkelijke toestand. Het hellend vlak in metalen profielen moet worden verwijderd en het gewoonlijk gebruik van de binnentuin als parking moet gestaakt worden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich op 1 augustus 2012 aan bij deze vordering.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid bracht op 5 oktober 2012 een positief advies uit over de herstellvordering.

19. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

20. Het opleggen van een dwangsom als drukkingmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

21. Het college van burgemeester en schepenen vorderde eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

De herstellvordering is de beklaagden reeds lang bekend en het herstel werd nog steeds niet uitgevoerd.

De gemeenschap heeft er belang bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

BURGERRECHTELIJK

22. Ingevolge art. 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

KOSTEN

23. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

24. De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

25. De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 203 §3 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 42 en 43bis, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6 en 13 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt hem voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van **2.000 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 11.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt haar voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging A tot een geldboete van **2.000 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 11.000 euro;

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt haar voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde teniastelegging B tot een geldboete van 2.000 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 11.000 euro;

Veroordeelt haar tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt haar tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 151,39 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van Gent en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel op het perceel gelegen te gekadastraerd als sectie in eigendom toebehorende aan door de verwijdering van het hellend vlak in metalen profielen

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van 2 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van of op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door en elk een dwangsom van 150 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 2 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis is uitgesproken.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel op het perceel gelegen te gekadastreerd als in eigendom toebehorende aan door het staken van het gebruik van de binnentuin als parking.

Dit moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van 1 dag vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van of op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door en elk een dwangsom van 150 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 2 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis is uitgesproken wat betreft de verwijderingen en van 6 maanden wat betreft de aanplanting.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

Verklaart het vonnis wat betreft de beslissing over de herstelvordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande hoger beroep.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de éénentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te Gent op 19 november 2013, bestaande uit rechter en griffier, in aanwezigheid van substituut-procureur des Konink.